

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — A Oy

(Sprawa C-123/11) ⁽¹⁾

(Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 49 TFUE — Przepisy podatkowe — Połączenie spółki dominującej z siedzibą w danym państwie członkowskim ze spółką zależną z siedzibą w innym państwie członkowskim — Możliwość odliczenia przez spółkę dominującą strat spółki zależnej wynikających z działalności owej spółki zależnej — Wykluczenie spółek zależnych niebędących rezydentami)

(2013/C 114/10)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A Oy

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 49 TFUE i art. 54 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Krajowe przepisy podatkowe — Połączenie spółki dominującej mającej siedzibę w danym państwie członkowskim ze spółką zależną, która zakończyła swoją działalność w innym państwie członkowskim — Możliwość odliczenia przez spółkę przejmującą, w państwie członkowskim jej siedziby, całości strat pochodzących z działalności spółki przejmowanej w innym państwie członkowskim

Sentencja

1) W okolicznościach postępowania głównego art. 49 TFUE i 54 TFUE nie stoją na przeszkodzie przepisom krajowym wykluczającym możliwość odliczenia przez spółkę dominującą — dokonującą połączenia ze spółką zależną mającą siedzibę w innym państwie członkowskim, która zaprzestała działalności — od dochodu podlegającego opodatkowaniu strat poniesionych przez ową spółkę zależną w latach podatkowych poprzedzających połączenie, chociaż przepisy krajowe przyznają taką możliwość, gdy połączenie jest dokonywane ze spółką zależną będącą rezydentem. Tego rodzaju przepisy są jednak niezgodne z prawem Unii, jeśli nie dają spółce dominującej sposobności wykazania, że spółka zależna niebędąca rezydentem wyczerpała możliwości uwzględnienia swych strat oraz że nie istnieją możliwości ich uwzględnienia w państwie jej siedziby w przyszłych latach podatkowych przez nią samą albo przez osobę trzecią.

2) Zasady obliczenia strat spółki zależnej niebędącej rezydentem dla celów ich przejęcia przez spółkę dominującą będącą rezydentem w ramach operacji tego rodzaju jak operacja sporna w postępowaniu głównym nie powinny stanowić nierówności w traktowaniu w porównaniu do zasad obliczania mających zastosowanie, gdyby owo połączenie zostało dokonane ze spółką zależną będącą rezydentem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Manfred Beker, Christa Beker przeciwko Finanzamt Heilbronn

(Sprawa C-168/11) ⁽¹⁾

(Swobodny przepływ kapitału — Podatek dochodowy — Dochody kapitałowe — Umowa w sprawie unikania podwójnego opodatkowania — Dywidendy wypłacane przez spółki mające siedzibę w państwach członkowskich i w państwach trzecich — Określenie maksymalnej wysokości zaliczenia podatku pobranego u źródła za granicą na poczet krajowego podatku dochodowego — Brak uwzględnienia wydatków osobistych i związanych z trybem życia — Względy uzasadniające)

(2013/C 114/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Manfred Beker, Christa Beker

Strona pozwana: Finanzamt Heilbronn

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 56 WE — Przepisy krajowe w dziedzinie podatku dochodowego od osób fizycznych umożliwiające odliczenie podatku uiszczanego zagranicą jedynie od części krajowego podatku dochodowego odnoszącej się do dochodów zagranicznych — Metoda określania tej części krajowego podatku dochodowego skutkująca proporcjonalnym przypisaniem wydatków i obciążeń nadzwyczajnych podlegających odliczeniu również od przychodów zagranicznych, co prowadzi do odpowiedniego zmniejszenia maksymalnej kwoty odliczenia podatków zagranicznych